

EFODOWY (3) *ai*

e oraz oba o prawdopodobnie jasne.

sg n L efodow(e)m (2). ◇ pl G efodowych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „efod”; superhumeralis PolAnt (3) : Y przywiązali napierśnik od obrączek iego aż do obrączek Efodowych/ tasmą hiacyntową/ áby ták było ná onem háftowánium Efodowem BibRadz Ex 39/21, 20.

AK